

نگاهی کوتاه بر مدیریت مالی

استفاده از مدیریت مالی در شرایط گوناگون بوجود آمده در شرکتهای بزرگ که حجم اطلاعات زیاد می باشد برای مقابله با مشکلات و استفاده از این اطلاعات باید اطلاعات را به شکلی قابل فهم و منسجم و تا حد امکان محدود سازماندهی کرد. تجزیه و تحلیل صورتهای مالی می تواند از این نظر به ما کمک کند اطلاعات موجود در صورت های مالی یک شرکت می تواند برای تعیین نسبت های مالی و جریان منابع مورد استفاده قرار گیرد نسبت های مالی یک شرکت را می توان با نسبت های هدف که برای شرکت مزبور مناسب به نظر میرسد مقایسه کرد. یک تفاوت آشکار و مشخص این است که اکثریت شرکتهای کوچک در سیاستهای معمول اقتصادی خود امکان فروش سهام یا اوراق قرضه را به منظور افزایش وجوه نقد خود ندارند. مالک یا مدیر یک شرکت کوچک تمام تلاش خود را برای تأمین مالی از طریق اجاره دادن و سرمایه شخص خود متمرکز می کند. بنابراین با تحلیل صورتهای مزبور می توان مدیریت نا مناسب و خطرات بالقوه را نیز مشخص کرد. یکی از مقوله ها و نگرانیهای اصلی مالکین شرکتهای کوچک درباره مدیریت مؤثر سرمایه کارشان می باشد.

تعریف مدیریت مالی:

مدیریت مالی عبارتند از مدیریت بر منابع و مصارف سرمایه بطوریکه ثروت سهامداران به حداکثر برسد. منابع در تعریف فوق عبارتند از وجوه که صاحبان سهام به صورت سرمایه در اختیار شرکت قرار داده اند. از سوی دیگر مصارف ذکر شده در تعریف فوق عبارتند از دارایی که با از این منابع بدست آمده. به دلایل زیر به حد اکثر کردن سرمایه می پردازد به جای حد اکثر کردن سود:

۱- سود قابل دستکاریست

۲- سود ارزش زمانی را در نظر نمی گیرد.

۳- با توجه به این که ثروت سهامداران در دو بخش سود تقسیم شده و افزایش قیمت سهام تجلی می گردد لذا ممکن است سود افزایش یابد اما چون با ریسک زیادی است قیمت سهام را کاهش داده در نهایت منجر به افزایش ثروت سهامداران نگردد.

وظایف مدیریت مالی:

در راستای اهداف ذکر شده مدیریت مالی وظایف زیر را بر عهده دارد :

الف) سرمایه گذاری یا مدیریت بر مصارف

ب) تامین منابع مالی

بازار مالی :

بازاری است که در آن اوراق بهادار معامله میشود این بازار شرایطی را فراهم میکند تا افراد بتوانند اوراق بهادار خود را در آن بفروشند و یا اشخاص دیگر به راحتی می توانند وجوه خود را از طریق بازار مالی در اوراق بهادار سرمایه گذاری کنند.

کارکرد های بازار مالی :

۱- کمک به فرایند تشکیل سرمایه : انتقال وجوه غیر کارا که در اختیار سرمایه گزاران است به کسانی که نیازمند وجوه جهت سرمایه گذاری می باشند

۲- توزیع ریسک بین متقاضیان وجوه و دارندگان وجوه

۳- تعیین قیمت عادلانه ی اوراق بهادار از طریق ایجاد روابط متقابل بین خریدار و فروشنده

۴- کاهش هزینه ی معاملات

مؤسسه های مالی :

برای کارکرد بهتر بازار مالی به مؤسسه های مالی نیاز است کسانی که از تخصص لازم بر خوردار نیستند ترجیح میدهند سرمایه ی خود را در اختیار مؤسسه های مالی قرار دهند تا آن

مؤسسه ها با تخصصی که در زمینه ی تجزیه و تحلیل و ریسک و بازده اوراق بهادار دارند سرمایه ی مزبور را در بهترین محل های سرمایه گذاری بکار گیرند .

تجزیه تحلیل نسبت های مالی :

نسبتهای مالی را می توان از جمله ابزار سودمند در تعیین موقعیت مالی شرکتها به حساب آورد. نسبت های مالی انچنان که از نام آن پیدا است با دراختیار دادن نسبت برخی از اقلام مهم مالی درک درستی از واقعیتهای مهم در بازه نتایج عملیات و وضعیت مالی یک شرکت را بدست میدهند. با بررسی و تحلیل نسبت های مالی می توان به آسیب شناسی فعالیت مالی یک شرکت نیز دست یافت. برای افرادی که وظیفه تجزیه و تحلیل وضعیت مالی شرکت را به عهده دارند انواع مختلف نسبت های مالی حائز اهمیت است . مدیریت شرکت نیز نسبت های مالی را برای ارزیابی عملکرد شرکت مورد استفاده قرار می دهند.

برای تجزیه و تحلیل چهار روش وجود دارد:

۱. روش تجزیه و تحلیل درونی^۱: به مقایسه اقلام مندرج در یک صورتحساب با یکدیگر می پردازد.

۲. روش تجزیه و تحلیل مقایسه^۲: به مقایسه اقلام مندرج در صورتحسابهای چند دوره با یکدیگر است.

۳. روش تجزیه و تحلیل سرمایه در گردش^۳: به شناسایی عوامل موثر در تغییرات وضعیت مالی و کاهش و افزایش پول مورد نیاز مؤسسه است.

۴. روش تجزیه و تحلیل خطر^۴: به سنجش خطراتی که سرمایه گذاری مؤسسه با آن مواجه است..

^۱ Analysis Internal

^۲ Analysis Comparative

^۳ Capital Analysis Working

^۴ Analysis Risk

بنابراین نسبت‌های زیر برای تجزیه و تحلیل صورتهای مالی از نوع روش تجزیه و تحلیل درونی هستند

انواع نسبت های مالی :

۱. نسبت های نقدینگی : نشان دهنده توانایی شرکت برای پاسخگویی به تعهدات کوتاه مدت است .
۲. نسبت های اهرم مالی : نشان دهنده توانایی شرکت برای باز پرداخت بدهی های بلند مدت و کوتاه مدت است.
۳. نسبت های فعالیت : نحوه استفاده کارآمد از دارایی های شرکت را نشان می دهد.
۴. نسبت های سود آوری : نشان دهنده بازده خالص فروش و دارایی ها است.

پرشین حساب

از حسابداری حرفه ای لذت ببرید!

ترازنامه

برای سال مالی منتهی به ۱۳۹۳/۱۲/۲۹

۱۳۹۳/۱۲/۳۰	باید	دهیها و حقوق صاحبان سهام	۱۳۹۳/۱۲/۳۰	باید	دارائیهها
ریالی			ریالی		
		دهیهای جاری :			دارائیههای جاری :
۳۲,۰۴۲,۶۷۹ ریال	۱۴	حسابها و اسناد پرداختی تجاری	۲,۰۹۹,۳۴۲ ریال	۵	موجودی نقد
۲۱,۵۴۰,۲۷۳ ریال	۱۵	سایر حسابها و اسناد پرداختی	۵,۱۹۸,۷۳۹ ریال	۶	سرمایه گذاری کوتاه مدت
۱۱,۹۶۳,۹۰۶ ریال	۱۶	ذخیره مالیات	۱۶۵,۱۸۵,۹۱۰ ریال	۷	حسابها و اسناد دریافتی تجاری
۲۹,۱۱۱,۰۷۳ ریال	۱۷	سود سهام پرداختی	۱,۹۹۱,۶۸۱ ریال	۸	سایر حسابها و اسناد دریافتی
۱۴۸,۵۰۸,۴۰۰ ریال	۱۸	تسهلات مالی دریافتی	۹۷,۴۴۴,۵۹۶ ریال	۹	موجودی مواد و کالا
			۱۵,۹۱۷,۷۹۷ ریال	۱۰	سفارشات و پیش پرداختها
۲۴۳,۱۶۶,۳۳۱ ریال		جمع بدهیهای جاری	۲۸۷,۸۳۸,۰۶۵ ریال		جمع دارائیههای جاری
		بدهیهای غیر جاری			دارائیههای غیر جاری :
۲,۸۶۸,۴۱۳ ریال	۱۹	حسابهای پرداختی بلند مدت	۸۴,۹۷۹,۴۳۱ ریال	۱۱	دارائی ثابت مشهود
۶,۷۹۶,۵۴۱ ریال	۲۰	ذخیره مزایای خدمت کارکنان	۵,۵۵۱,۹۹۹ ریال	۱۲	دارائی های نامشهود
۹,۶۶۴,۹۵۴ ریال		جمع بدهیهای غیر جاری	۱۲۶,۰۰۹ ریال	۱۳	سرمایه گذاری بلند مدت
۲۵۲,۸۳۱,۲۸۵ ریال		جمع بدهیها	۸۵۳,۲۷۳ ریال		سایر دارائیهها
			۹۱,۵۱۰,۷۱۲ ریال		جمع دارائی غیر جاری :
		حقوق صاحبان سهام :			
۶۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۲۱	سرمایه (۶۰۰۰۰۰۰ سهم ۱۰۰۰ ریالی) تماما پرداخت شده			
۶,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۲۲	اندوخته قانونی			
۱۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۲۳	اندوخته توسعه و تکمیل			
۴۵,۵۱۷,۴۹۲ ریال		سود انباشته			
۱۲۶,۵۱۷,۴۹۲ ریال		جمع حقوق صاحبان سهام			
۳۷۹,۳۴۸,۷۷۷ ریال		جمع بدهیها و حقوق صاحبان سهام	۳۷۹,۳۴۸,۷۷۷ ریال		جمع دارائیها
۴۷۶,۰۸۰,۸۲۵,۸۷۰ ریال		طرف حسابهای انتظامی			حساب انتظامی

پرشین حساب

از حسابداری حرفه ای لذت ببرید!

صورت حساب سود و زیان			
برای سال مالی منتهی به ۱۳۹۳/۱۲/۲۹			
۱۳۹۳	یادداشت		
ریال			
ریال ۳۲۳,۰۷۸,۰۷۴	۲۴		فروش خالص
ریال ۲۲۱,۳۲۲,۷۰۶-	۲۵		بهای تمام شده ی کالای فروش رفته
ریال ۱۰۱,۷۵۵,۳۶۸			سود ناخالص
ریال ۱۶,۷۶۶,۰۶۹-	۲۶		هزینه های توزیع و فروش
ریال ۹,۵۶۰,۲۶۸-	۲۷		هزینه های عمومی و اداری
ریال ۱,۳۸۶,۲۷۱	۲۸		خالص سایر درامد ها و هزینه های عملیاتی
ریال ۲۴,۹۴۰,۰۶۶-			
ریال ۷۶,۸۱۵,۳۰۲			
			سود عملیاتی
ریال ۲۴,۹۷۱,۲۷۰-	۲۹		هزینه های مالی
ریال ۱,۵۱۳,۵۳۹	۳۰		سایر درامد ها و هزینه های غیر عملیاتی
ریال ۲۳,۴۵۷,۷۳۱-			
ریال ۵۳,۳۵۷,۵۷۱			سود قبل از مالیات
ریال ۱۱,۹۶۳,۹۰۶-			مالیات
ریال ۴۱,۳۹۳,۶۶۵			سود خالص
ریال ۶۹۰			سود هر سهم پس از کسر مالیات

نسبت های نقدینگی

نسبتهای نقدینگی توانایی انجام تعهدات کوتاه مدت با استفاده از دارایی نقدی را نشان می دهد. دارایی که از قدرت نقدینگی بالایی برخوردار است یعنی به اسانی می توان آن را در بازار فعال معامله کرد و بر اساس قیمت های رایج آن را به پول نقد تبدیل کرد نسبتهای نقدینگی عبارتند از:

نسبت جاری:

نسبت جاری از تقسیم داراییهای جاری بر بدهی های جاری حاصل می شود داراییهای جاری به داراییهای گفته می شود که به سرعت و به سهولت به وجه نقد تبدیل میشود و بدهی جاری به بدهی هایی گفته میشود که با سررسید کمتر از یک سال است هرچه نسبت جاری بیش تر باشد بیانگر وضعیت مطلوب نقدینگی است شود اگر نسبت مزبور بسیار بالا باشد نشانگر آن است که سرمایه گزاری زیادی در داراییهای جاری صورت گرفته یا اینکه اعتبارات کوتاه مدت به شکل نامناسب مورد استفاده قرار گرفته است

اگر نسبت جاری بسیار پایین باشد شرکت ممکن است در پاسخگویی به تعهدات کوتاه مدت خود با مشکل رو به رو شود. این نسبت بر اساس متوسط صنعت تحلیل میشود ولی به عنوان اصل کلی به شرکت های وام میدهد که نسبت جاری آنها کمتر از ۲ نباشد نسبت جاری به تنهایی ملاک تحلیل قرار نمی گیرد و نسبت مزبور همیشه با نسبت آنی مورد تجزیه و تحلیل قرار میگیرد

نسبت جاری :	داراییهای جاری	۱,۱۸
	بدهیهای جاری	

تحلیل : این شرکت تا حدودی در پاسخگویی به تعهدات خود مشکل دارد و در صورت افزایش این مشکل شرکت قادر به ادامه فعالیت نخواهد بود در ضمن به این شرکت امتیاز

دریافت وام تعلق نمی گیرد. بنابراین این وضعیت مطلوب نمی باشد و این شرکت برای رفع مشکل باید به انجام امور ریز پردازد

اگر نسبت جاری شرکت شما خیلی پائین است می توانید با انجام کارهای زیر آن را افزایش دهید :

- پرداخت مبلغی از بدهی ها
- تبدیل دارایی های غیر جاری (ثابت) به دارایی های جاری
- افزایش دارایی های جاری از طریق اعطای سهام جدید به سهامداران
- تزریق سود شرکت به خود شرکت

نسبت سریع (آنی) :

نسبت سریع یا آنی توانایی انجام تعهدات کوتاه مدت با استفاده از داراییهای با نقدینگی بسیار زیاد را اندازه گیری می کند در این مورد موجودیها در زمره ی داراییهای دارای نقدینگی محسوب نمی شود زیرا در مقایسه با سایر داراییهای جاری از نقدینگی کمتری برخوردارند .

نسبت سریع (آنی) :	داراییهای جاری - موجودیها	۰,۸۷
	بدهیهای جاری	

تحلیل : این شرکت تا حدودی قادر خواهد بود تعهدات کوتاه مدت خود را با استفاده از داراییهای با نقدینگی بسیار بالا پاسخگو باشد اما این وضعیت به دلیل نوسان قیمت ها پایدار نیست و تکیه بر این نسبت معقول نمی باشد .

نسبت دارایی جاری :

این نسبت نشان می دهد که دارایی جاری چه قسمت از کل دارایی را نشان میدهد .

نسبت دارایی جاری	دارایی جاری	۰,۷۶
	کل دارایی	

تحلیل : بر اساس این نسبت متوجه می شویم که دارایی جاری بیشترین حجم از کل دارایی را در بر گرفته است و زمانی که دارایی جاری بیشترین قسمت را شامل شود شرکت در زمان حال وضعیت مطلوبی دارد و به راحتی پاسخگو تعهدات می باشد ولی در آینده که با تغییر قیمت ها مواجه می شویم تنها دارایی غیر جاری می تواند تعهدات را پاسخگو باشد . که این شرکت با کمبود دارایی غیر جاری مواجه می باشد .

نسبت های اهرم مالی:

میزان کلی بدهی شرکت را اندازه می گیرند نسبت مزبور منعکس کننده ی توانایی شرکت برای پاسخگویی به به تعهدات کوتاه مدت و بلند مدت هستند این نسبتها به دو گروه تقسیم می شوند:

گروه اول : نشان می دهد میزان تامین مالی شرکت از طریق بدهی ها چقدر است.

گروه دوم : چگونگی سود آوری شرکت در پرداخت دیون را نشان می دهد. این نسبتها از طریق مقایسه ی هزینه های ثابت و سود (از صورت حساب سود و زیان) یا با ارتباط دادن بدهیها به حقوق صاحبان سرمایه (ترازنامه) محاسبه میشود نسبتهای اهرم مالی برای وام دهندگان اهمیت دارد

زیرا نشان می دهد که ایا درآمد شرکت هزینه ثابت و بهره را پوشش می دهند یا نه و ایا در صورت ورشکستگی داراییهای شرکت برای باز پرداخت بدهی ها کافی هستند یا نه

نسبت بدهی به کل دارایی:

این نسبت نشان می دهد چند درصد از دارایی ها از محل بدهی ها تامین میشود هرچه این نسبت افزایش یابد سودآوری شرکت افزایش خواهد یافت مشروط بر اینکه نرخ بازده دارایی ها بیش از نرخ بهره ی بدهی ها باشد این نسبت توانائی شرکت در تحمل کاهش خالص دارائیهـا بر اثر زیان های وارده بدون به مخاطره افتادن منابع اعتبار دهندگان را نشان میدهد، هر چقدر این نسبت بالا باشد ، نشاندهنده ریسک بالای اعتبار دهندگان میباشد. عدد قابل قبول برای این نسبت بستگی به ثبات سودآوری در طول سالهای مختلف دارد هرچه ثبات سودآوری تاریخی بیشتر باشد اعتبار دهندگان و سرمایه گذاران نسبتهای بالاتری را تحمل خواهند کرد.

معمولاً بستانکاران یک نسبت متعارفی را ترجیح میدهند زیرا هرچه نسبت بدهی رقم کمتری را نشان دهد در هنگام ورشکستگی و تصفیه خسروزیان کمتری را برای آنها دربر خواهد داشت . برعکس بستانکاران ، برای صاحبان شرکت داشتن نسبت بدهی بالاتر با ارزش تر است ، زیرا اولاً از این طریق سرمایه گذاران درآمد بیشتری معمولاً عایدشان می شود ، ثانیاً تامین مالی از طریق فروش سهام به مفهوم ازدست دادن قسمتی از کنترل شرکت است . در صورتیکه نسبت بدهی خیلی بالا باشد از میزان احساس مسئولیت سهامداران کاسته می شود ، زیرا سهم سهامداران از میزان سرمایه گذاری به مقدار کمی با خطر مواجه خواهد شد. اگر شرکت در امور مالی خود موفق باشد میزان بازدهی آن به نفع سهامداران خیلی زیاد خواهد شد و اگر ناموفق باشد زیان خیلی کم متوجه سهامداران خواهد شد چراکه میزان سرمایه گذاری سهامداران با مقایسه مقدار وام کمتر میباشد.

نسبت بدهی	کل بدهی ها	۰٫۶۷
	کل داراییها	

تحلیل : این نسبت نشان میدهد در این شرکت قسمت اعظم دارایی ها از محل بدهی ها تامین می گردد بنابراین این نسبت توانائی شرکت در تحمل کاهش خالص دارائیهـا بر اثر زیان های وارده بدون به مخاطره افتادن منابع اعتبار دهندگان را دارد ، هر چقدر این نسبت بالا باشد ، نشاندهنده ریسک بالای اعتبار دهندگان میباشد.

نسبت کل بدهی به ارزش ویژه:

در محاسبه این نسبت کل بدهی اعم از جاری و بلند مدت را بر ارزش ویژه تقسیم می کنند. تجاوز این نسبت از ۱۰۰ درصد حکایت از آن می کند که حقوق مالی طلبکاران بر سهامداران فزونی گرفته است.

نسبت کل بدهی به ارزش ویژه	کل بدهی	۲
	ارزش ویژه	

تحلیل: در این شرکت حقوق مالی طلبکاران بر سهامداران افزایش یافته و سهام داران موظف هستند حقوق مالی طلبکاران را پرداخت نمایند و این نسبت وضعیت نا مطلوب مالی شرکت را بیان می کند.

نسبت بدهی جاری به ارزش ویژه:

برای بدست آوردن این نسبت بدهی جاری را بر ارزش ویژه تقسیم می کنند. هرگاه میزان این نسبت از ۸۰ درصد تجاوز کند موسسه را مبتلای به مشکلات اقتصادی تشخیص می دهند.

نسبت بدهی جاری به ارزش ویژه	بدهی جاری	۲
	ارزش ویژه	

تحلیل: همانطور که در نسبت قبل وضعیت مالی نابه سامان شرکت بیان شد با این نسبت به می توان به مشکلات اقتصادی آن نیز پی برد.

نسبت بدهی بلند مدت به ارزش ویژه:

این نسبت میزان ظرفیت وام گیری از منابع وام دهندگان را بیان می کند هر قدر این نسبت کوچک باشد، امکان اخذ وام برای موسسه بیشتر خواهد شد.

نسبت بدهی بلند مدت به ارزش ویژه	بدهی بلند مدت	۰,۷۲
	ارزش ویژه	

تحلیل: این شرکت شرایط لازم برای اخذ وام در این سال مالی را ندارد. و برای رفع نیاز خود باید به منابع دیگر رجوع کند.

نسبت بدهی به حقوق صاحبان سهام:

این نسبت از تقسیم بدهی ها بر حقوق صاحبان سهام به دست می آید در این صورت میتوان بدهی را به صورت کل بدهی یا بدهی بلند مدت تعریف کرد این نسبت نشانگر این است که تامین مالی توسط بستانکاران در مقابل حقوق صاحبان سهام چگونه است

وام دهندگان بلند مدت معمولاً نسبت بدهی به حقوق صاحبان سهام پایین تر را ترجیح میدهند زیرا احتمال عدم باز پرداخت طلب آنان کمتر است.

نسبت بدهی به حقوق صاحبان سهام	بدهی	۲
	حقوق صاحبان سهام	

تحلیل: با توجه به عدد این نسبت شرکت در این سال مالی در قبال تامین مالی توسط بستانکاران در مقابل حقوق صاحبان سهام مشکلی نخواهد داشت و وام دهندگان بلند مدت با اطمینان باز پرداخت به اعطا وام می پردازند.

نسبت توان پرداخت بهره (پوشش هزینه بهره):

بیانگر این است که تا چه اندازه می توان از محل سود قبل از کسر بهره و مالیات هزینه ی بهره را پوشش داد هرچه این نسبت افزایش یابد ریسک مالی (عدم پرداخت بدهی) افزایش یافته لذا ریسک ورشکستگی افزایش میابد. با توجه به احتمال نوسان سود قبل از مالیات و بهره ممکن است سود مزبور کاهش یابد بنابراین توان پرداخت بهره بزرگتر از یک غالباً مطلوب و مناسب است زیرا به این معنی است که در سالهای آتی نیز بهره های پرداختنی به وام دهندگان پرداخت خواهند شد.

نسبت توان پرداخت بهره	سود قبل از بهره و مالیات (EBIT)	(۲/۱۴)
	هزینه بهره	

تحلیل : همانطور که مشاهده می کنید این نسبت منفی شده و بیانگر این موضوع می باشد که در این دوره مالی نمی توان از محل سود قبل از کسر بهره و مالیات هزینه ی بهره را پوشش داد.

نسبت مالکانه:

این نسبت نشان می دهد بطور کلی چه مقدار از داراییها به صاحبان سهام تعلق دارد و در تفسیر نسبت کل در بالا آمده ارتباط نزدیک دارد و این نسبت مکمل نسبتهای نقدینگی بوده زیرا نشان می دهد محل تامین نقدینگی استقراض بوده است یا نه

نسبت مالکانه	ارزش ویژه	۰,۳۳
	کل دارایی	

تحلیل : این نسبت نشان می دهد در دوره ی مالی مذکور ۰,۳۳ از تامین نقدینگی از محل استقراض بوده است .

نسبت های سود آوری

نسبت های سود آوری میزان موفقیت شرکت را در کسب سود و طریق تامین آن از محل درآمد، فروش و سرمایه گذاری را مورد تجزیه و تحلیل قرار می دهد و بسته به نوع تحلیل در هفت شاخص دسته بندی میگردند. به بیانی ساده تر این نسبت بیانگر عملکرد کلی شرکت و مقایسه میزان سود آوری در برابر حجم عملیات است از آنجا که هدف نهایی شرکت تحصیل سود است عملکرد ضعیف نشان دهنده ی عدم موفقیت شرکت در دستیابی به اهداف مورد نظر است و در صورت عدم اتخاذ اقدامات اصلاحی امکان ورشکستگی وجود خواهد داشت

نسبت سود خالص به فروش:

این نسبت از تقسیم سود خالص بر فروش خالص بدست می آید و این نسبت بیانگر این است که چند درصد از فروش را سود خالص تشکیل میدهد ضعف این نسبت آنست که بسیار هزینه ها همانند هزینه تامین مالی که در محاسبه سود خالص لحاظ شده اند ارتباطی به فعالیت فروش نداشته ولی در عدد نسب تظاهر میگردد.

تغییرات این نسبت تحت تاثیر سه عامل قرار می گیرد :

(۱) حجم فروش (۲) سیاست قیمت گذاری (۳) ساختار هزینه ها

بالا بودن این نسبت مناسب تر است

نسبت سود به فروش	سود خالص	۰/۱۳
	فروش	

نسبت سود ناخالص:

این نسبت بیانگر عملکرد شرکت به ازای بهای فروش و کنترل هزینه ها می باشد این نسبت از تقسیم سود عملیاتی به فروش خالص بدست می آید اقلام غیر عملیاتی هم چون درآمد و هزینه بهره ، سود و زیان واگذاری دارائیه در محاسبه سود عملیاتی منظور نمی شود این نسبت معیار قویتری برای ارزیابی سودآوری و فروش است.

نسبت سود ناخالص به فروش	فروش - بهای تمام شده ی کالای فروش رفته	۰/۳۱
	فروش	

بازده دارایی (ROI) :

این بازده نسبت داراییهای بکار گرفته شده را محاسبه می کند هرچه این نسبت بیشتر باشد یعنی توانسته ایم از دارایی بکار گرفته شده سود بیشتری ایجاد کنیم و معیار بهتری برای سنجش سودآوری شرکت در مقایسه با نسبت سود خالص به فروش و نسبت سود عملیاتی است زیرا توان مدیریت را در بکارگیری موثر از دارائیه در ایجاد سود خالص نشان می دهد.

بازده کل دارایی	سود خالص	۰/۱۱
	کل دارایی	

قدرت کسب سود داراییها :

این نسبت قدرت کسب سود دارایی ها را پیش از اثر های ناشی از مالیات و وام نشان می دهد و برای مقایسه ی شرکت های که از نظر مالیاتی و اهرم مالی در شرایط متفاوتی قرار دارند مورد استفاده قرار می گیرد.

قدرت کسب سود دارایی	سود قبل از کسر مالیات (EBIT)	۰/۱۴
	کل دارایی	

بازده حقوق صاحبان سهام (ROE):

این بازده بهترین معیار برای سنجش موفقیت شرکت در دستیابی به هدف (ایجاد حداکثر بازده برای سرمایه گذاری سهامداران است) می باشد یادآور می شویم که این نسبت میزان سود خالص ایجاد شده در مقابل هر یک ریال حقوق صاحبان سهام را نشان می دهد .

در صورتیکه این نسبت بیشتر از نرخ بهره ی بدهی باشد در این صورت مازاد نرخ بازده نسبت به نرخ هزینه وام به سهامداران تخصیص یافته و سبب افزایش نرخ بازده حقوق صاحبان سهام می شود که در نهایت موجب افزایش ارزش شرکت میشود .

بازده حقوق صاحبان سهام	سود خالص	۰/۳۳
	حقوق صاحبان سهام	

نسبتهای فعالیت (کارایی):

این نسبت میزان استفاده ی شرکت از داراییهایش برای ایجاد درآمد فروش را اندازه گیری می کند نسبت فعالیت نشان میدهد که آیا شرکت در دارای جاری و بلند مدت بطور متناسب سرمایه گذاری کرده یا نه اگر سرمایه گذاری بیش از اندازه باشد به این معنی است که منابع مالی مصرف شده برای خرید یک نوع دارایی خاص میتوان برای مقاصد مولد تری مورد استفاده قرار داد و اگر سرمایه گذاری کمتر از حد معقول باشد به این معنی است که شرکت خدمات نامناسب به مشتریان ارائه می کند و یا اینکه محصولات خود را با کارایی کم تولید می کند.

نسبت گردش موجودی کالا :

این نسبت نشان می دهد در طی سال چند بار کالا تولید نموده و سپس آن را فروخته ایم برای محاسبه ی این نسبت باید از اطلاعات موجود در ترازنامه و صورت سود و زیان استفاده کرد ممکن است در یک سال خاص موجودی کالا تغییرات یا نوسانات قابل ملاحظه ای داشته باشد در این صورت به جای استفاده از مانده آخر سال باید از متوسط سالانه ی موجودی استفاده کرد هرچه این نسبت بالا تر باشد بهتر است زیرا نشانگر فعالیت بیشتر واحد تجاریست.

نسبت گردش موجودی کالا	بهای تمام شده ی کالای فروش رفته	۱,۱۹
	متوسط موجودی کالا	

تحلیل : بر اساس این نسبت شرکت در دوره ی مزبور ۱,۱۹ بار کالا تولید نموده و آن را فروخته است.

نسبت گردش حساب دریافتنی:

این نسبت تعداد دفعات وصول مطالبات را در طی یک سال نشان می دهد هرچه این نسبت بیشتر باشد بهتر است چرا که بیانگر این است که شرکت مطالبات خود را سریع تر وصول میکند ولی اگر این نسبت خیلی بالا باشد نشانگر سیاست اعتباری سخت شرکت است. در این نسبت فروش نیسه بر فروش ارجحیت دارد .

نسبت گردش حساب دریافتنی	فروش نیسه ی سالانه	۶۵,۹۴
	متوسط حساب دریافتنی	

زیاد بودن این نسبت بیانگر این موضوع می باشد که این شرکت مطالبات خود را با سرعت وصول می کند و این بسیار خوب می باشد .

متوسط دوره ی وصول مطالبات :

این نسبت بیانگر تعداد روز هایی است که طول می کشد شرکت مطالبات خود را وصول کند برای محاسبه این نسبت ابتدا متوسط فروش نیسه روزانه با تقسیم فروش نیسه ی سالانه بر ۳۶۰ مشخص میشود هر چه این نسبت کوچکتر باشد بهتر است زیرا به این معناست که مطالبات شرکت سریع تر وصول میشود البته کوچک بودن آن بیش از حد به معنای شرایط اعتباری سخت شرکت است .

متوسط دوره ی وصول مطالبات	۳۶۰	۵,۴۸
	نسبت گردش حساب دریافتنی	

تحلیل : براساس نسبت محاسبه شده ۵,۴۸ روز طول می کشد که مطالبات وصول گردد و بنابراین شرایط مطلوب وصول مطالبات را بیان می نماید یعنی زودتر وصول میگردد.

نسبت گردش کل داراییها:

این نسبت کارایی دارایی ها را نشان می دهد زمانی که شرکت به ظرفیت تولیدی خود خود برسد این نسبت حد اکثر خواهد شد هرچه این نسبت بیشتر باشد بیانگر فعالیت بیشتر واحد تجاریست و در این نسبت فروش بر فروش رفته ارجحیت دارد.

نسبت گردش کل دارایی	فروش	۰,۸۵
	کل دارایی	

تحلیل : این نسبت بیان میکند فعالیت واحد تجاری در سال مورد رسیدگی به میزان کافی نبوده که بتوانیم به ظرفیت تولیدی دست پیدا کنیم .

نسبت گردش سرمایه جاری:

این نسبت بیانگر این است که سرمایه در گردش تا چه اندازه در فروش موثر بوده اگر این نسبت افزایش داشت دلیل آن کمبود سرمایه در گردش تلقی می شود .

نسبت گردش سرمایه جاری	فروش	۷/۲۳
	سرمایه در گردش	

تحلیل : افزایش این نسبت نشان دهنده ی این موضوع می باشد که این شرکت با کمبود سرمایه در گردش مواجه می باشد یعنی دارایی جاری از بدهی جاری بیشتر می باشد .

